

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 171/07-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. A. R., B., vo veci porušenia jej základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25 P 212/06-29 zo 4. septembra 2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11 CoP 313/06 z 28. februára 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. A. R. o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2007 doručená sťažnosť JUDr. A. R. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci porušenia jej základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) č. k. 25 P 212/06-29

zo 4. septembra 2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 11 CoP 313/06 z 28. februára 2007.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že sťažovateľka podala 19. júna 2006 okresnému súdu návrh na určenie zročného výživného pre svoje maloleté deti L. R., a M. R.. Okresný súd uznesením č. k. 25 P 212/06-29 zo 4. septembra 2006 konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k dcére L. zastavil s odôvodnením, že dcéra L. nadobudla 16. októbra 2005 plnoletosť, má teda spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu a je aktívne legitimovaná na podanie návrhu na výživné. Proti uvedenému rozhodnutiu sa sťažovateľka odvolala s odôvodnením, že sa nestotožňuje s právnym názorom okresného súdu, že výživné pre maloleté dieťa po dosiahnutí jeho plnoletosti nie je možné vymáhať súdnou cestou, a vychádzajúc z jej známej judikatúry (sťažovateľka je advokátkou, pozn. ústavného súdu) aktívne legitimovanou na podanie návrhu na určenie a priznanie zaostalého výživného pre maloleté dieťa je aj po dovŕšení jeho plnoletosti matka tohto dieťaťa. Krajský súd odôvodnenie sťažovateľky odmietol a uznesením sp. zn. 11 CoP 313/06 z 28. februára 2007 rozhodnutie okresného súdu potvrdil.

Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol nasledovne:

„1. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 25 P 212/06-29 zo 4. 9. 2006, ktorým súd zastavil konanie v časti o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k plnoletej L. R. (...) v spojitosti uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11 CoP 313/06 z 28. 2. 2007, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdené, bolo porušené právo sťažovateľky domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde zakotvené v čl. 46 Ústavy SR.

2. Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 25 P 212/06-29 zo 4. 9. 2006, ktorým súd zastavil konanie v časti o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k plnoletej L. R. (...) v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11 CoP 313/06 z 28. 2. 2007, ktorým bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdené, sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súdu Bratislava IV na ďalšie konanie.

3. Vzhľadom na mimoriadne necitlivý prístup súdu k rozhodovaniu v predmetnej veci žiadam priznať symbolické finančné zadostučinenie vo výške 10 000.- Sk.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený a tiež návrh, ktorý podala zjavne neoprávnená osoba.

Čo sa týka oprávnenej osoby na podanie sťažnosti ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že domáhať sa ochrany základných práv na ústavnom súde môže fyzická osoba alebo právnická osoba, ak ide o ochranu jej základných práv. Namietat porušenie práv inej osoby môže iba zákonný zástupca takej osoby. Zákonný zástupca v takom prípade môže namietat porušenie práv kým zákonné zastúpenie trvá, ak to nie je v rozpore s účelom zastúpenia.

Sťažnosť pre porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy namietanými uzneseniami podala sťažovateľka v mene svojej dcéry L., ktorá je od 16. októbra 2005 plnoletá, a tým aj oprávnená sama iniciovať konanie pred ústavným súdom.

Pretože sťažnosť ústavnému súdu podala sťažovateľka, ktorá je zjavne neoprávnenou osobou na jej podanie, ústavný súd sťažnosť po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

V nadväznosti na toto rozhodnutie bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2007